

مجمع عمومی

شورای امنیت

پخش: عمومی

۷ دسامبر ۲۰۲۲

اصل: انگلیسی

شورای امنیت
سال هفتاد و هفتم

مجمع عمومی
نشست هفتاد و هفتم
مواد آجندا ۳۴
وضعیت در افغانستان

وضعیت در افغانستان و پیامد های آن بر صلح و امنیت بین المللی

گزارش سرمنشی ملل متحد

اول: مقدمه

- گزارش حاضر بر اساس قطعنامه ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه ۲۶۲۶(۲۰۲۲) شورای امنیت ارائه می شود که در آن از سرمنشی خواسته شده است هر سه ماه یک بار در باره وضعیت افغانستان و اجرای ماموریت هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما)، از جمله در سطح محلی، گزارش دهد.
- گزارش حاضر، از زمان انتشار گزارش پیشین مورخ ۱۴ سپتمبر ۲۰۲۲ ([A/77/340-S/2022/692](#))، به روزرسانی ای در باره فعالیت های ملل متحد در افغانستان، از جمله تلاش های سیاسی، بشردوستانه و حقوق بشری، ارائه می کند.

دوم: تحولات مرتبط

- مقامات برحال طالبان از تغییراتی در سطح وزراء خبر دادند و به بازسازی و ایجاد نهادها ادامه دادند؛ در این میان، رهبر طالبان، هبت الله آخندزاده، نقش تعیین کننده تری ایفا کرد. هم زمان، آنان ارتباط گیری و تعامل با جوامع محلی و کنشگران غیرطالبان را افزایش دادند. رویدادهای امنیتی مرتبط با مخالفان مسلح و نیز حملات دولت اسلامی در عراق و شام - خراسان (ISIL-K) ادامه یافت. یوناما همچنان ادعاهای معتبر درباره سوءاستفاده ها و نقض حقوق بشر علیه مقام های پیشین دولت و کارکنان نیروهای امنیتی را دریافت می کرد؛ امری که برخلاف عفو عمومی اعلام شده از سوی طالبان پس از به دست گرفتن قدرت در سال ۲۰۲۱ و در بستر درگیری ها با مخالفان مسلح رخ داده است. حقوق و آزادی های بنیادین افغان ها همچنان به شدت محدود مانده است، به ویژه برای زنان و دختران که با محدودیت های مداوم بر حق آموزش، مشارکت در زندگی عمومی و دسترسی به خدمات روبه رو هستند. با وجود گزارش های طالبان در باره برخی تحولات مثبت در حوزه مسائل کلان اقتصادی، چشم انداز کلی اقتصاد همچنان مایه نگرانی جدی است. با نزدیک شدن زمستان، نیازهای بشردوستانه بیش از پیش افزایش خواهد یافت. فراتر از کمک های بشردوستانه، ملل متحد به عملیاتی سازی ساختار جدید کمک رسانی برای افغانستان و تدوین یک چارچوب راهبردی سه ساله برای شرایط ویژه ادامه داد.

الف. تحولات سیاسی

۴. مقامات برحال همچنان ابهام‌های پایدار در بارهٔ چارچوب‌ها و حدود و ثغور نظام سیاسی و حقوقی را برطرف نکرده‌اند، هرچند سخنگوی طالبان، ذبیح‌الله مجاهد، در ماه اکتوبر اعلام کرد که تلاش‌ها برای تدوین قانون اساسی جدید ادامه دارد. در دورهٔ گزارش‌دهی، در زمینه دسترسی دختران به آموزش متوسطه یا فراگیرتر شدن ساختارهای حکمرانی هیچ پیشرفتی مشاهده نشد.

۵. رهبر طالبان، هبت‌الله آخندزاده، به تدریج بیش از پیش خود را به‌عنوان تصمیم‌گیرنده مطرح کرد و غالباً بر مشورت‌های گروه کوچکی از مشاوران خارج از کابینهٔ برحال تکیه داشت. با این حال، او در اواسط سپتمبر، اوایل اکتوبر و اوایل نومبر، نشست‌های مشورتی گسترده‌ای را با اعضای کابینهٔ برحال مستقر در کابل، در قندهار برگزار کرد. در حالی که سیاست‌گذاری به‌نظر می‌رسد هرچه بیشتر صورت‌بندی رسمی پیدا می‌کند، نشست‌های کابینهٔ برحال در کابل معمولاً بر اجرا و فرایندهای اداری و نیز تصمیم‌های راهبردی‌تر تمرکز دارد. انتصاب‌های ارشد، که معمولاً از طریق فرمان‌ها صادر می‌شوند، به‌نظر می‌رسد عمدتاً از قندهار نشأت می‌گیرند. تاکنون هیچ اقدامی برای تعریف رسمی نقش‌های تصمیم‌گیری در ساختار مقامات برحال صورت نگرفته است؛ ساختاری که بنا به توصیف خود طالبان همچنان به‌صورت موقت فعالیت می‌کند.

۶. کابینهٔ برحال با سه انتصاب در سطح وزیران دستخوش تغییر شد: عطاءالله عمری (زراعت، آبیاری و مالداری) در ۲۰ آگست؛ حبیب‌الله آغا (معارف) در ۲۱ سپتمبر؛ و ندا محمد ندیم (تحصیلات عالی) در ۱۷ اکتوبر. در مجموع، ۷ معین غیرامنیتی برحال و ۱۲ والی برحال نیز جابه‌جا شدند. این انتصاب‌ها روندهای پیشین را از جمله کنار گذاشتن زنان و برجسته بودن پیشینه‌ها و صلاحیت‌های دینی و جنگی ادامه داد.

۷. اپوزیسیون سیاسی، متشکل از مقام‌های پیشین جمهوری که در تبعید به‌سر می‌برند و چهره‌های سیاسی، به دیدارها و صدور بیانیه‌ها ادامه داد. در دورهٔ گزارش‌دهی، از تشکیل سه گروه جدید خبر داده شد. بین ۱۵ تا ۱۷ سپتمبر، چند تن از چهره‌های اپوزیسیون در وی دیدار کردند و در آنجا ترجیح گفت‌وگوی سیاسی ابراز شد. برخی دیگر خواستار مقاومت نظامی شدند؛ از جمله جبههٔ آزادی افغانستان در ۱۸ سپتمبر و معاون پیشین رئیس‌جمهور، عبدالرشید دوستم، در ۲۱ سپتامبر.

۸. در میان آن تحولات، مقامات برحال تعامل خود را با چهره‌های سیاسی مستقر در افغانستان افزایش دادند و از طریق کمیسیون بازگشت و ارتباط با مقام‌ها و چهره‌های سیاسی پیشین افغانستان، تلاش‌ها برای ترغیب بازگشت افغان‌های تبعیدی را ادامه دادند. مقام‌های ارشد برحال با شخصیت‌های دوران جمهوری دیدار کردند؛ از جمله در ماه اکتوبر با نمایندگان پیشین پارلمان، که برخی از آنان بازگشته بودند، به‌همراه سیاستمداران پیشین و کادرهای آنان. در ۲۳ اکتوبر، سخنگوی کمیسیون، احمدالله واثق، اظهار داشت که کمیسیون ادعاها علیه نخبگان سیاسی پیشین، از جمله بازگشتگان، را بررسی خواهد کرد.

۹. تعاملات در سطح محلی نیز افزایش یافت؛ از جمله از طریق سفرهای ولایتی مقام‌های ارشد برحال مستقر در کابل به‌شمول مقام‌هایی از وزارت سرحدات و امور قبایل به شش ولایت شمالی و شمال‌شرقی، و نیز از رهگذر تلاش‌ها برای حل‌وفصل منازعات محلی که غالباً با مشارکت چهره‌های اجتماعی و دینی انجام می‌شد. مقامات برحال از حل‌وفصل یک خصومت ۶۳ ساله میان دو خانواده در ولایت ننگرهار، یک دشمنی ۵ ساله میان دو خانوادهٔ پشتون در ولایت فراه، یک

مناقشه ارضی میان پشتون‌های بازگشته و باشندگان ازبک و تاجیک در ولایت تخار، و یک منازعه دیرینه میان دو قبیله پشتون در ولایت هرات خبر دادند.

۱۰. در همین حال، مقامات برحال گزارش دادند که به پرداخت معاشات کارمندان خدمات ملکی، از جمله کارمندان زین خدمات ملکی، ادامه داده‌اند؛ در حالی که اکثریت قریب به اتفاق آنان از آگست ۲۰۲۱ به این سو اجازه حاضر شدن به کار را نداشته‌اند. تا ۳۰ اکتوبر، معاشات همه کارمندان خدمات ملکی تا ختم آگست و معاشات بیشتر آنان تا ختم سپتمبر پرداخت شده بود؛ زیرا به گفته منابع، چالش‌های تخنیکی در طی مراحل معاشات مانع پرداخت به شمار اندکی از واحدهای بودجوی شده بود. در ۲۰ اکتوبر، رهبر طالبان فرمانی صادر کرد که بر بنیاد آن کمیسیونی برای جلوگیری از غصب زمین و بازپس‌گیری زمین‌های غصب‌شده، که از منابع دیرینه منازعه بوده است، ایجاد می‌شود. پس از افزوده شدن یک شورای ولایتی به ولایت تخار در ۱۹ اکتوبر، این‌گونه ساختارها اکنون در ۱۵ ولایت از مجموع ۳۴ ولایت موجود است. به گفته معین برحال وزارت داخله، نور جلال جلالی، شوراها در هر ولایت ایجاد خواهد شد؛ تا حدی برای گزارش‌دهی درباره اداره‌های ولایتی، و این شوراها در تماس مستقیم با رهبر طالبان، هبت‌الله آخندزاده، قرار دارند.

۱۱. روند دگرگونی دستگاه قضایی و چارچوب حقوقی جمهوری پیشین ادامه یافت؛ در حالی که نگرانی‌ها درباره ابهام موجود در مورد قوانین قابل اجرا همچنان پابرجا بود. در ۲۱ آگست، لوی سارنوال برحال به سارنوالان دستور داد تا تحقیقات در جریان را به محاکم برحال انتقال دهند؛ همچنین معاون اداری ستره‌محکمه برحال به یوناما اطلاع داد که قاضیان بر بنیاد شریعت، وظایف تحقیقاتی را نیز انجام خواهند داد. این اقدام باعث افزایش حجم دوسیه‌های محاکم و تأخیر در جریان رسیدگی قضایی شد و دوره‌های بازداشت پیش از محاکمه را، که از پیش هم طولانی شده بود، بیشتر افزایش داد. هم‌زمان با افزایش جمعیت زندان‌ها و در پی درخواست اداره برحال تنظیم امور زندان‌ها در جون، رهبر طالبان، هبت‌الله آخندزاده، در اواخر سپتمبر به ستره‌محکمه برحال هدایت داد تا برای هر ولایت هیئت‌هایی از قاضیان را تعیین کند تا بررسی دوسیه‌های بازداشت‌شدگان پیش از محاکمه تسریع شود. در ۱۳ نومبر، سخنگوی طالبان، ذبیح‌الله مجاهد، نوشت که رهبر طالبان با قاضیان دیدار کرده و به آنان یادآوری کرده است که تطبیق مجازات‌های "حدود" و "قصاص" هنگامی که شرایط آن بر اساس شریعت فراهم باشد، الزامی است.

۱۲. روند صدور و تجدید جواز وکلای مدافع ادامه داشت و زنان همچنان از این روند کنار گذاشته می‌شدند. وزارت عدلیه برحال گزارش داد که تا ۱۰ نومبر، از میان ۱,۳۳۲ وکیل ارزیابی‌شده، ۱,۲۷۵ تن معیارها را تکمیل کرده‌اند و ۹۴۷ تن جوازهای‌شان تجدید شده است؛ در حالی که پیش از آگست ۲۰۲۱، شمار وکلای مدافع شاغل حدود ۶,۰۰۰ تن، به‌شمول ۱,۵۰۰ زن، برآورد می‌شد. در ۴ اکتوبر، وزارت عدلیه برحال اعلام کرد که در نظر دارد در کنفرانسی برای وکلای مدافع که برای ۱۹ و ۲۰ اکتوبر برنامه‌ریزی شده بود، اتحادیه وکلا را ایجاد کند؛ اما این کنفرانس بعداً لغو شد. به گفته مقام‌های قضایی برحال، محاکم برحال به بیش از ۱۳,۰۰۰ قضیه رسیدگی کرده‌اند و ادارات عدلیه در سراسر کشور ۹۷,۷۰۰ قضیه مدنی دریافت کرده‌اند که از آن میان، از آگست ۲۰۲۱ به این سو تنها ۲,۳۳۹ قضیه از طریق محاکم برحال طی مراحل شده است.

۱۳. نهادینه‌سازی دستگاه امنیتی افزایش یافت. در جریان نشست‌های پاسخگویی در پایان ماه آگست، وزارتخانه‌های امنیتی گزارش دادند که ۱۵۰ هزار نیروی ارتش و نزدیک به ۲۰۰ هزار نیروی پولیس جذب شده‌اند. وزارت امور داخله برحال از فعال‌سازی مجدد تمامی سامانه‌های خود خبر داد؛ از جمله سیستم‌های پرداخت حقوق کارکنان و کارت‌های هویت، و نیز

سامانه‌های مهاجرت و ممنوعیت سفر فرودگاه بین‌المللی کابل. این وزارتخانه همچنین اعلام کرد که ۷۰۰ هزار پاسپورت توزیع کرده است، هرچند این روند از ۸ اکتوبر، بنابر گزارش‌ها به دلیل کمبود پاسپورت‌های سفید، متوقف شده بود.

۱۴. چندین کمیسیون امنیتی در ماه اکتوبر ایجاد شد؛ از جمله کمیسیون اصلاحات وزارت داخله تحت مدیریت مقامات برحال با نه کمیته فرعی برای اخراج کارکنان دارای پیشینه جرمی، و نیز کمیسیون رتبه‌بندی نظامی برای ارزیابی پیشینه "جهادی" و تحصیلی پرسونل اردو. علاوه بر این، دست‌کم ۵۲ انتصاب در وزارتخانه‌های امنیتی تحت مدیریت مقامات برحال اعلام شد که بیشتر آن‌ها جابه‌جایی‌های داخلی بودند؛ از جمله چهار معین، یک فرمانده جدید نیروی هوایی، هفت فرمانده قول اردو و ۱۳ قوماندان‌های امنیه ولایتی. همچنین ۲۷ انتصاب دفاعی که در ۲۶ اکتوبر اعلام شد، در پی سفر وزیر دفاع تحت مدیریت مقامات برحال، مجاهد یعقوب، به قندهار صورت گرفت.

۱۵. در سراسر دوره گزارش‌دهی، وزیر دفاع مقامات برحال، مجاهد یعقوب، و لوی درستیز اردوی اداره برحال، قاری فصیح‌الدین، به برخی ولایات منتخب سفر کردند تا وضعیت را ارزیابی کنند و با نیروهای محلی در زمینه حرفه‌ای‌سازی، فرماندهی و کنترل گفت‌وگو و تعامل داشته باشند. در ماه اکتوبر، رهبر طالبان، هبت‌الله آخندزاده، به‌گونه جداگانه روسای ولایتی ریاست عمومی استخبارات مقامات برحال، همچنان مقام‌های استخباراتی، فرماندهان قول اردو و واحدهای کلیدی وزارت دفاع مقامات برحال را مخاطب قرار داد و بر ضرورت وفاداری و درستکاری، حمایت از تطبیق شریعت و احترام به مردم، از جمله زندانیان، تأکید کرد. او همچنین با بزرگان ولایات ناآرام بغلان و بدخشان دیدار کرد تا، به‌ظاهر، شکایت‌ها و نگرانی‌های آنان را درک کند.

۱۶. مقام‌های ملل متحد و رهبری یوناما به تعامل با مقامات برحال ادامه دادند و بر حقوق و آزادی‌های اساسی، از جمله برای زنان و دختران؛ حکومت‌داری همه‌شمول، مشارکتی و پاسخ‌گو؛ و اقدام‌های مشخص برای مبارزه با تروریسم تأکید کردند. این تعامل شامل سفرهای رهبری یوناما به ولایات مختلف، از جمله کندهار، کاپیسا، خوست، کندز و پکتیکا بود. یوناما از تمدید ضرب‌الاجل روند جوازدهی وکلای مدافع، شامل ساختن زنان در این روند و اتخاذ تدابیری برای افزایش دسترسی وکلای ولایات به این روند حمایت کرد. در ماه سپتمبر، این مأموریت و برنامه انکشافی ملل متحد (UNDP) یک پروژه آزمایشی مساعدت حقوقی را در ولایات بامیان و هرات آغاز کردند که تا اکنون ۳۲۰ نفر (به‌شمار ۷۷ زن) از آن بهره‌مند شده‌اند. در نومبر ۲۰۲۲، برنامه انکشافی ملل متحد پروژه‌ای را برای ارائه خدمات مساعدت حقوقی و برگزاری کارگاه‌های مشاورتی به‌منظور شناسایی شیوه‌های مثبت عدالت عنعنوی در ولایات جنوبی راه‌اندازی کرد.

۱۷. یوناما از طریق حضور دفترهای ساحوی خود در سراسر کشور، به تطبیق ابتکارهای محلی صلح و برنامه‌های تماس با جامعه ادامه داد تا جوامع را تشویق کند منازعه‌ها را به‌گونه مسالمت‌آمیز حل و فصل کنند. این تلاش‌ها شامل حمایت از حل یک منازعه بر سر عواید جنگلات در ولایت نورستان، همچنان ۲۱ مورد تعامل به رهبری یوناما در ۱۱ ولایت در فاصله ۲۰ اگست تا ۱۰ نومبر بود تا گفت‌وگو میان مقامات برحال و گروه‌های جامعه مدنی تشویق، تسهیل و میانجی‌گری شود و نیز با جوامع محلی مشوره‌گیری صورت گیرد.

ب. امنیت

۱۸. در فاصله ۱۷ اگست تا ۱۳ نومبر، ملل متحد ۱,۵۸۷ رویداد مرتبط به امنیت را ثبت کرد که در مقایسه با ۱,۲۹۱ رویداد ثبت‌شده در همین دوره در سال ۲۰۲۱، ۲۳ درصد افزایش را نشان می‌دهد. درگیری‌های مسلحانه ۲۷ درصد، از ۹۹

به ۱۲۶ افزایش یافت؛ حملات هوایی ۲۵ درصد، از ۴ به ۵ افزایش یافت؛ و انفجار مواد انفجاری دست‌ساز ۷ درصد، از ۷۴ به ۷۹ افزایش یافت. شمار ترورها ۵۳ درصد کاهش یافت و از ۱۶۰ به ۷۵ رسید. مناطق غربی، جنوبی و شرقی ۵۲ درصد رویدادهای ثبت‌شده را به خود اختصاص دادند و کابل، هرات و کندهار بیشترین آسیب را دیدند.

۱۹. فعالیت‌های مخالفان مسلح تشدید شد. یوناما ثبت کرد که ۲۲ گروه مسلح، مدعی فعالیت در ۱۱ ولایت اند. جبهه مقاومت ملی و جبهه آزادی ملی مسئولیت حملات را در ولایات بدخشان، بغلان، کاپیسا، ننگرهار، نورستان، تخار، پنجشیر و پروان ادعا کردند. در حالی که جبهه مقاومت ملی عملیات خود را در ولایات شرقی و شمال‌شرقی گسترش داد، مهم‌ترین درگیری‌ها در پنجشیر رخ داد؛ جایی که نیروهای امنیتی مقامات برحال پس از تعیین ملا عبدالقیوم ذاکر به تاریخ ۲۰ آگست به حیث قوماندان نظامی برای دره اندراب بغلان و پنجشیر، به تاریخ ۹ سپتمبر در چندین ولسوالی دست به عملیات تعرضی زدند. عملیات در پنجشیر، بدخشان و بغلان تا پایان اکتوبر ادامه یافت.

۲۰. حملات ادعاشده توسط یا منسوب به داعش-خراسان (ISIL-K) کاهش یافت و از ۱۲۱ حمله در ۱۴ ولایت در همین دوره در سال ۲۰۲۱، به ۳۰ حمله در شش ولایت رسید؛ هرچند تلفات همچنان قابل ملاحظه باقی ماند. رویدادهای ادعاشده شامل یک حمله انتحاری بر سفارت روسیه به تاریخ ۵ سپتمبر؛ یک انفجار در مسجد سکندر در ولایت کندز به تاریخ ۷ اکتوبر؛ و چندین انفجار ماین‌های کنار سرک و بمب‌های دست‌ساز (IED) بود، از جمله علیه یک موتر نیروهای امنیتی مقامات برحال در شهر مهترلام، ولایت لغمان، به تاریخ ۱۰ اکتوبر که در آن ۴۴ فرد ملکی زخمی شدند؛ و علیه یک بس در شهر هرات به تاریخ ۲۷ اکتوبر که در آن ۱۰ تن از نیروهای امنیتی اداره برحال کشته یا زخمی شدند.

۲۱. چندین حمله برجسته علیه اهداف مذهبی بدون ادعا باقی ماند، از جمله یک حمله انتحاری در مسجد گازرگاه شهر هرات به تاریخ ۲ سپتمبر که در نتیجه آن ۲۰ تن، به‌شمول مولوی مجیب‌الرحمان انصاری روحانی حامی طالبان، کشته و ۲۲ تن دیگر زخمی شدند؛ انفجار یک بمب دست‌ساز (IED) در کابل به تاریخ ۲۳ سپتمبر که در آن ۴ فرد ملکی کشته و ۵۲ تن زخمی شدند؛ و یک حمله انتحاری به تاریخ ۵ اکتوبر در مسجد محوطه وزارت امور داخله برحال که در آن ۹ تن کشته و ۳۰ تن زخمی شدند.

۲۲. تنش‌های مرزی ادامه یافت. از میان ۱۷ رویداد، ۱۴ رویداد در امتداد مرز میان افغانستان و پاکستان رخ داد؛ از جمله درگیری میان نیروهای سرحدی برحال و نیروهای سرحدی پاکستان در ساحه دند پتان، ولایت پکتیا، به تاریخ ۱۴ سپتمبر و در ولسوالی سپین‌بولدک، ولایت کندهار، به تاریخ ۱۹ و ۲۰ اکتوبر. همچنان رویدادهایی در امتداد مرز میان افغانستان و جمهوری اسلامی ایران نیز ثبت شد؛ از جمله درگیری‌ها در ساحه پل ابریشم، ولایت نیمروز، به تاریخ ۱۷ اکتوبر.

۲۳. پس از تبادله زندانیان به تاریخ ۱۹ سپتمبر، نمایندگان اداره برحال و ایالات متحده آمریکا به تاریخ ۸ اکتوبر در دوحه دیدار کردند؛ گفته می‌شود که محور این دیدار گفت‌وگو در مورد مبارزه با تروریسم بوده است. این نخستین دیدار مستقیم پس از کشته‌شدن ایمن‌الظواهری، رهبر القاعده، به تاریخ ۳۱ جولای بود. در همین حال، چندین کشور، از جمله پاکستان و تاجیکستان، در پی چندین مورد کشته‌شدن اعضای تحریک طالبان پاکستان در افغانستان و پاکستان، نگرانی‌های خود را در مورد تهدید ناشی از گروه‌های تروریستی فعال از خاک افغانستان ابراز کردند. به تاریخ ۱۴ سپتمبر، وزارت امور خارجه برحال گزارش‌هایی را رد کرد که گویا مسعود اظهر، رهبر جیش محمد، در افغانستان پناه گرفته است. در میان افزایش گزارش‌ها در مورد ورود طیاره‌های بی‌سرنشین و جت‌های جنگی به حریم هوایی افغانستان، به تاریخ ۲۸ آگست، مجاهد

یعقوب، وزیر دفاع برحال، به نقل از رسانه‌ها ایالات متحده را به استفاده از طیاره‌های پی‌سرنشین بر فراز خاک افغانستان و پاکستان را به تسهیل این پروازها متهم کرد.

۲۴. یوناما به تعامل با ذی‌نفعان مرتبط درباره‌ی خطرات ناشی از تجارت غیرقانونی، انباشت و انحراف سلاح‌های سبک و سلاح‌های کوچک و مهمات آن‌ها، و نیز مواد انفجاری ادامه داد. در فاصله‌ی ۱۷ آگست تا ۱۳ نومبر، ۵۲ مورد ضبط مستند مخفیگاه‌های سلاح در ۱۹ ولایت ثبت شد. مقامات برحال دست‌کم ۴۲ مورد از این ضبط‌ها را در شبکه‌های اجتماعی اعلام کردند، در حالی که ادعاهایی مطرح بود مبنی بر این که بخشی از اقلام ضبط‌شده توسط برخی فرماندهان به‌منظور کسب منفعت اقتصادی نگهداری و فروخته می‌شد.

۲۵. مقامات برحال در سطح مرکزی گزارش دادند که سلاح‌ها و مهمات نیروهایشان را از طریق ثبت سلاح، نگهداری سوابق، و صدور کارت‌های هویت سلاح برای پرسونل امنیتی اداره‌ی برحال مدیریت می‌کنند. به تاریخ ۲۵ اکتوبر، رهبر طالبان فرمانی صادر کرد که بر بنیاد آن، سلاح‌های شخصی باید از طالبان و فروشندگان سلاح جمع‌آوری شود و تجهیزات نظامی به دولت تسلیم گردد. مقامات برحال همچنین از صدور جواز و ثبت سلاح‌های ملکی که به گونه‌ی قانونی نگهداری می‌شوند گزارش دادند، هرچند به نظر می‌رسد تطبیق آن در ولایات مختلف متفاوت است.

۲۶. کشورهای عضو منطقه نیز نگرانی‌های خود را در مورد گسترش سلاح‌ها با منشأ افغانستان ابراز کردند. چندین مجمع و سازوکار منطقه‌ای گفت‌وگوها درباره‌ی این موضوع را افزایش دادند. افزون بر کشورهای عضو، یوناما با نهادهای مرتبط ملل متحد، سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای، و سازمان‌های غیردولتی تخصصی مشورت‌هایی انجام داد تا درباره‌ی چگونگی حمایت از تلاش‌های منطقه‌ای و بین‌المللی در این زمینه‌ها بحث و تبادل نظر شود.

۲۷. ملل متحد ۵۸ رویداد امنیتی را که به گونه‌ی مستقیم بر کارکنان آن اثر گذاشته بود مستندسازی کرد؛ از جمله ۲۳ مورد ارباب، ۱۲ رویداد مرتبط با جرایم، ۴ مورد بازداشت، و ۱۲ رویداد که دارایی‌های ملل متحد را متأثر ساخت. این مجموع در مقایسه با ۱۴۲ رویداد ثبت‌شده در همین دوره در سال ۲۰۲۱ کاهش را نشان می‌دهد.

ج. همکاری منطقه‌ای

۲۸. منطقه تعامل خود را با مقامات برحال در مورد اولویت‌هایی مانند امنیت منطقه‌ای و مرزی، مبارزه با تروریسم، قاچاق مواد مخدر، حقوق زنان و دختران، و حکومت‌داری همه‌شمول حفظ کرد. در اعلامیه‌ی نشست سران کشورها در سازمان همکاری شانگهای که در تاریخ ۱۵ و ۱۶ سپتمبر در سمرقند ازبکستان برگزار شد (و مقامات برحال به آن دعوت نشده بودند)، اشتراک‌کنندگان خواستار حکومت‌داری همه‌شمول شدند و با اشاره به اهمیت امنیت افغانستان برای منطقه، بر نیاز به این که افغانستان به کشوری مستقل، بی‌طرف، متحد، دموکراتیک و صلح‌آمیز، عاری از تروریسم، جنگ و مواد مخدر، مبدل شود، تأکید کردند. رئیس‌جمهور ازبکستان، شوکت میرضیایف، پیشنهاد کرد که سازمان همکاری شانگهای یک صندوق بشردوستانه برای افغانستان ایجاد کند. در ششمین نشست کنفرانس تعامل و اقدامات اعتمادساز در آسیا که به تاریخ ۱۳ اکتوبر در آستانه برگزار شد، رئیس‌جمهور میرضیایف پیشنهاد کرد یک گروه بین‌المللی از مذاکره‌کنندگان عالی‌رتبه برای تعامل با مقامات برحال ایجاد گردد. در نشست سازمان دولت‌های ترک که به تاریخ ۱۱ نومبر در سمرقند برگزار شد، اعلامیه‌ای صادر گردید که در آن اشتراک‌کنندگان از این پیشنهاد استقبال کردند و حمایت خود را از یک نظام سیاسی همه‌شمول و

نماینده‌محور که حقوق اساسی بشر را رعایت کند، اعلام نمودند؛ همچنان بر تقویت تلاش‌ها برای ارائه کمک‌های بشردوستانه به افغانستان و حمایت از بهبود اقتصادی آن تأکید کردند.

۲۹. در ۲۷ اکتوبر، پنج رئیس‌جمهور آسیای مرکزی و رئیس شورای اروپایی، شارل میشل، پس از دیدار در آستانه، یک کمونیکه مشترک صادر کردند و بر اهمیت ترویج و رعایت حقوق بشر و آزادی‌های اساسی همه افغان‌ها، به‌ویژه زنان، دختران و اقلیت‌ها، تأکید ورزیدند؛ همچنان بر تشکیل یک حکومت همه‌شمول و نماینده‌محور و بر ضرورت گسترش تعامل برای رسانیدن کمک‌های بشردوستانه به مردم افغانستان تأکید کردند. آنان نیز ارائه فرصت‌های آموزشی برای افغان‌ها از سوی کشورهای آسیای مرکزی را مورد شناسایی قرار دادند.

۳۰. مقامات برحال در یک کنفرانس به تاریخ ۱۲ اکتوبر در کابل، که با اشتراک معاون رئیس‌الوزرای برحال، عبدالسلام حنفی، و وزیر امور خارجه برحال، امیرخان متقی برگزار شد، همچنان به تشریح دیدگاه خود از همکاری‌های منطقه‌ای به‌عنوان محور اساسی سیاست خارجی اقتصادمحورشان ادامه دادند. در زمینه اتصال، تجارت و ترانزیت نیز پیشرفت‌هایی ثبت شد؛ از جمله امضای قرارداد کنترل ترافیک هوایی در ۸ سپتمبر با یک شرکت اماراتی برای چند میدان هوایی بین‌المللی، از جمله کابل؛ اعلام یک توافق چهارجانبه در ۱۰ سپتمبر برای اجرای آزمایشی دهلیز تجارتي خط آهن و سرک که افغانستان را از مسیر قرغیزستان و ازبکستان به چین وصل می‌کند؛ اعلام واردات پترول، دیزل، گاز مایع (LPG) و گندم از فدراسیون روسیه در ۲۷ سپتمبر با قیمت‌های مناسب؛ و تمدید جواز ترانزیت پترول از سوی جمهوری اسلامی ایران در ۴ اکتوبر تا ماه مارچ ۲۰۲۳.

۳۱. مقامات برحال به‌گونه منظم با چین در مورد شامل‌ساختن افغانستان در ابتکار کمربند و جاده و با ترکمنستان در مورد خط لوله گاز ترکمنستان-افغانستان-پاکستان-هند تعامل داشتند. به تاریخ ۱۰ اکتوبر، مقامات برحال گزارش دادند که با ترکمنستان روی چندین موضوع به توافق رسیده‌اند؛ از جمله تعیین جدول زمانی برای استملاک زمین و ساخت خط لوله، و نیز توزیع گاز به شهرک‌های صنعتی و باشندگان ولایت هرات. به تاریخ ۲ نومبر، چین و پاکستان در یک بیانیه مشترک از توافق نظر در مورد ضرورت ادامه کمک‌های بشردوستانه و اقتصادی به مردم افغانستان و تقویت همکاری‌های انکشافی در افغانستان خبر دادند؛ از جمله از طریق شامل‌ساختن افغانستان در دهلیز اقتصادی چین-پاکستان. همچنان به تاریخ ۲۵ اکتوبر، مقامات برحال میدان هوایی بین‌المللی مزارشریف را، که با کمک مالی و تخنیک ازبکستان بازسازی شده بود، افتتاح کردند.

۳۲. فراتر از موضوعات اقتصادی، مقامات برحال در پی آن بودند تا پیوندهای خود را با علمای دینی کشورهای دارای اکثریت مسلمان گسترش دهند. هیئتی به رهبری سخنگوی طالبان، ذبیح‌الله مجاهد، در هفتمین نشست علمای اسلامی در ترکیه به تاریخ ۱۵ و ۱۶ اکتوبر اشتراک کرد. پس از این نشست، بیانیه‌ای صادر شد که در آن از کشورهای اسلامی خواسته شده بود روابط فرهنگی، سیاسی و اقتصادی خود را با افغانستان توسعه دهند و بار دیگر بر نقش کشورهای اسلامی و علمای دینی در به‌رسمیت‌شناسی "امارت اسلامی" تأکید شده بود؛ از جمله از طریق تشویق سرمایه‌گذاری در افغانستان. این هیأت همچنان با مقام‌های ترکیه و بازرگانان افغان مقیم ترکیه دیدار کرد. سپس، هیأتی از علمای دینی ترکیه به تاریخ ۲۶ اکتوبر به کابل سفر نمود. به تاریخ ۳۰ اکتوبر، وزیر معارف مقامات برحال، مولوی حبیب‌الله آغا، با یک نهاد ترکی، تفاهم‌نامه‌ای را برای ساخت پنج مدرسه دینی در کابل امضاء کرد.

۳۳. یوناما همچنان در زمینه همکاری‌های منطقه‌ای با مقامات برحال تعامل داشت و نشست‌های منظم هماهنگی را با سفیران منطقه‌ای مقیم کابل میزبانی می‌کرد. یوناما در کنفرانس یادشده ۱۲ اکتوبر در کابل و نیز در کنفرانس بین‌المللی عالی‌رتبه درباره همکاری‌های امنیت و مدیریت سرحدات در سطح بین‌المللی و منطقه‌ای برای مقابله با تروریسم و جلوگیری از رفت‌وآمد تروریستان که به‌گونه مشترک از سوی ملل متحد و دولت تاجیکستان به تاریخ ۱۸ و ۱۹ اکتوبر در دوشنبه برگزار شد اشتراک نمود.

سوم: حقوق بشر

۳۴. در دوره گزارش‌دهی، یوناما ۵۳۰ مورد تلفات ملکی را ثبت کرد (۱۲۴ کشته و ۴۰۶ زخمی). عوامل اصلی این تلفات، مواد انفجاری دست‌ساز و مهمات منفجرناشده بودند. به تاریخ ۳۰ سپتمبر، در یک حمله انتحاری بدون ادعای مسئولیت بر مرکز آموزشی کاج در منطقه دشت برچی کابل، ۵۴ تن کشته و ۱۱۴ تن زخمی شدند، که بیشتر آنان زنان و دختران جوان از جامعه هزاره بودند. در جریان دوره گزارش‌دهی، مهمات منفجرناشده ۱۹ تن را کشت و ۳۵ تن دیگر را، که بیشترشان کودکان بودند، زخمی کرد.

۳۵. یوناما همچنان دست‌کم ۹ مورد قتل فراقضایی، دست‌کم ۵ مورد شکنجه و بدرفتاری و دست‌کم ۲۹ مورد بازداشت و توقیف خودسرانه را ثبت کرد که توسط مقامات برحال علیه مقام‌های پیشین دولتی و اعضای نیروهای دفاعی و امنیتی ملی افغانستان انجام شده بود؛ اقدامی که نقض عفو عمومی اعلام‌شده در اگست ۲۰۲۱ به‌شمار می‌رود.

۳۶. در حالی که موارد نقض حقوق بشر علیه افرادی که به وابستگی به داعش-خراسان (ISIL-K) متهم بودند، در مقایسه با دوره‌های پیشین کاهش یافت، یوناما ۶۹ مورد قتل فراقضایی، ۱۴ مورد بازداشت و توقیف خودسرانه و ۶ مورد شکنجه و بدرفتاری را در مورد افرادی ثبت کرد که به وابستگی به جبهه مقاومت ملی متهم بودند؛ عمدتاً در ولایت پنجشیر. در این ولایت، دست‌کم ۴۸ مورد قتل فراقضایی میان ۱۲ تا ۱۴ سپتمبر در ولسوالی‌های دره و خنج ثبت شد. همچنین گزارش شده است که برخی از اعضای دستگیرشده جبهه مقاومت ملی به‌گونه فراقضایی اعدام شده‌اند. به تاریخ ۱۷ سپتمبر، وزارت دفاع برحال اعلام کرد که "تحقیقات جدی" درباره چنین ادعاهایی جریان دارد. در همین حال، گزارش‌های ۱۶ اکتوبر نشان داد که یک کمیسیون شش‌نفره به ریاست والی پیشین کابل مقامات برحال، مولوی ندا محمد ندیم (که اکنون وزیر تحصیلات عالی اداره برحال است)، پرونده‌های افرادی را بررسی خواهد کرد که در جریان عملیات‌های نظامی در پنجشیر بازداشت شده‌اند.

۳۷. مقامات برحال همچنان حقوق افغان‌ها را در زمینه آزادی عقیده، بیان و تجمع مسالمت‌آمیز محدود می‌کردند. در میان چالش‌های مالی ناشی از قطع تمویل، پس از کاهش شدید حمایت‌های بین‌المللی بعد از اگست ۲۰۲۱، بسیاری از کنشگران جامعه مدنی و رسانه‌ها گزارش دادند که از ترس تلافی، فعالیت‌های خود را کم‌رنگ کرده یا به کلی متوقف ساخته‌اند. از ۲۳ اگست ۲۰۲۲ بدین‌سو، یوناما هفت مورد بازداشت و توقیف خودسرانه و شش مورد بدرفتاری و تهدید علیه کنشگران جامعه مدنی و مدافعان حقوق بشر را مستندسازی کرده است؛ همچنان هفت مورد بازداشت و توقیف خودسرانه و چهار مورد بدرفتاری و تهدید علیه خبرنگاران را نیز ثبت کرده است. بیش از نیمی از ۲۰ اعتراض مسالمت‌آمیز که در کابل و سایر شهرها ثبت شده‌اند که عمدتاً توسط زنان سازمان‌دهی شده بودند، با استفاده از زور غیرضروری یا نامتناسب از سوی مقامات برحال متفرق گردیدند.

۳۸. در ۲۳ آگست، وزارت اطلاعات و فرهنگ اداره برحال کمیسیون تخطی‌های رسانه‌ای را دوباره ایجاد کرد؛ کمیسیونی که از آن زمان تا کنون سه بار نشست برگزار کرده و در آن به قضیه‌های خبرنگاران بازداشت‌شده رسیدگی شده است. خبرنگاران سپس از بازداشت ریاست عمومی استخبارات اداره برحال رها گردیدند. هرچند فعال‌سازی دوباره کمیسیون تخطی‌های رسانه‌ای یک تحول مثبت بود، اما بی‌طرفی آن مورد پرسش قرار گرفت؛ زیرا اعضای آن عمدتاً از میان مقام‌های مقامات برحال برگزیده شده بودند. افزون بر این، مقامات برحال در ۳ اکتوبر وب‌سایت‌های دو رسانه (زاویه‌نیوز و هشت‌صبح) را تعلیق کردند. در ۱۵ اکتوبر، خپلواک ساپی، رئیس طلوع نیوز کابل را ترک کرد و در توپیتر نوشت که دیگر نمی‌تواند در افغانستان کار کند؛ زیرا به‌گفته‌ او، ظاهراً در چندین نوبت بازداشت و تهدید شده بود.

۳۹. شمار خبرنگاران زن به دلیل صدور دستورالعمل‌های محدودکننده که آنان را هدف قرار می‌دهد و نیز تهدیدها و ارباب‌های گزارش‌شده، همچنان رو به کاهش بوده است. پژوهش نهاد ملل متحد برای برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان (UN-Women) نشان داد که رسانه‌ها از ترس پیامدهای ناشی از عدم رعایت محدودیت‌های گسترده‌تر مقامات برحال، ترجیح می‌دهند به‌جای زنان، مردان را به‌عنوان خبرنگار حفظ کنند. افزون بر این، در وضعیت کنونی اقتصادی، زیان مالی ناشی از خطر بسته‌شدن رسانه‌ها بر تصمیم‌گیری آن‌ها برای حفظ کارکنان رسانه‌ای زن تأثیر منفی می‌گذارد.

۴۰. در ۱۰ نومبر، وزارت امر به معروف و نهی از منکر برحال اعلام کرد که زنان دیگر نمی‌توانند به پارک‌های عمومی در سراسر افغانستان دسترسی داشته باشند. گزارش‌هایی از ولایت‌های مختلف نشان می‌داد که زنان همچنان اجازه دسترسی به باشگاه‌های ورزشی و حمام‌ها را نیز ندارند. هرچند دامنه و پیامدهای این پالیسی‌های جدید هنوز نیازمند ارزیابی بود، تطبیق متفاوت دستورالعمل‌های صادرشده از سوی مقامات برحال همچنان بر حقوق بشر تأثیر می‌گذاشت. با وجود اصرار وزارت امر به معروف و نهی از منکر مقامات برحال بر این که رهنمودهایش صرفاً جنبه "توصیه‌ای" دارد، یوناما دست کم ۲۴ مورد نقض حقوق بشر را که توسط کارکنان این وزارت انجام شده بود، مستندسازی کرد. این موارد شامل بدرفتاری و شکنجه (عمدتاً لت‌وکوب) و بازداشت‌ها و توقیف‌های خودسرانه افرادی می‌شد که به تخلف متهم بودند؛ از جمله آرایشگرانی که ریش مردان را کوتاه می‌کردند، دکاندارانی که به زنان بدون همراه اجازه خرید می‌دادند، زنانی که بدون محرم بودند، یا زنانی که متهم به نقض معیارهای پوششی تعیین‌شده از سوی مقامات برحال بودند.

۴۱. برخورداری زنان و دختران از حقوق و آزادی‌های اساسی‌شان همچنان به‌گونه خاص محدود باقی مانده است. تطبیق ناهماهنگ اما گاهی سخت‌گیرانه دستورالعمل‌های حجاب و محرم از سوی مقام‌های محلی مقامات برحال همچنان به گزارش‌هایی از آزار فیزیکی و لفظی می‌انجامد. تفکیک جنسیتی کارکنان صحی در مراکز صحی اکنون نهادینه شده است؛ به‌گونه‌ای که کارکنان صحی زن تنها به زنان رسیدگی می‌کنند، در حالی که بیماران زن بدون محرم از دریافت خدمات بازگردانده می‌شوند. دسترسی به آموزش متوسطه برای اکثر دختران همچنان معلق مانده است؛ در حالی که بین ۸ تا ۱۰ سپتامبر، مقامات برحال مکاتب متوسطه دولتی دخترانه را که به‌طور کوتاه‌مدت در ولایت پکتیا دوباره باز شده بودند، بستند.

۴۲. گزارش‌ها از ادامه رویدادهای خشونت علیه زنان و دختران حکایت دارد؛ رویدادهایی که از قتل، قتل‌های ناموسی و خودکشی‌ها تا ازدواج‌های اجباری و لت‌وکوب‌هایی که باعث جراحت یا معلولیت می‌شود، را در بر می‌گیرد. گزارش‌های روایی نشان می‌دهد که مقامات برحال محلی برای رسیدگی به موضوعات مدنی و قضیه‌های گزارش‌شده خشونت علیه زنان و دختران، از ترکیبی از سازوکارهای رسمی و غیررسمی عدالت استفاده می‌کنند؛ اما این سازوکارها یک‌دست نیستند و به‌طور مشخص به نگرانی‌ها درباره دسترسی زنان به عدالت نمی‌پردازند، به‌ویژه با توجه به نبود متخصصان زن در بخش عدالت.

همچنین در ۲۱ آگست، دفتر لوی سارنوالی مقامات برحال یک ریاست تخصصی را که در سال ۲۰۱۸ برای بررسی آزار و اذیت زنان در محیط کار و تحصیلات عالی ایجاد شده بود، لغو کرد و ظاهراً محدودیت‌های بودجه‌ای را به‌عنوان دلیل این تصمیم عنوان نمود.

۴۳. در ماه‌های آگست و سپتامبر، یوناما و نهاد ملل متحد برای برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان (UN-Women) ۱۵ مشوره‌ حضوری در داخل کشور و آنلاین را در ۱۲ ولایت با ۲۰۷ زن رهبر افغان که دارای پیشینه‌های گوناگون شخصی و حرفه‌ای بودند، برگزار کردند. آنان به‌گونه‌ی یک‌صدای بازگشایی مکاتب متوسطه دخترانه به‌عنوان فوری‌ترین اولویت تأکید کردند؛ سپس بر موضوع مصونیت و امنیت (که ۷۱ درصد اشتراک‌کنندگان آن را برجسته کرده بودند). همچنین از جامعه بین‌المللی خواستند که فراتر از آموزش، بر اعاده طیف کامل حقوق زنان و دختران تمرکز کند. زنانی که مورد مشوره قرار گرفتند استدلال کردند که تمرکز محدود بر آموزش، زمینه را برای پایین‌آوردن آستانه لازم جهت بازگردانی تمامی حقوق زنان فراهم می‌سازد. آنان همچنان از یوناما خواستند که مشارکت‌شان را در گونه‌های مختلف مذاکرات و گفت‌وگو با مقامات برحال افزایش دهد؛ از جمله از طریق ایجاد یک پلتفرم/میکانیزم برای تعامل مستقیم زنان. افزون بر این، از کشورهای منطقه و کشورهای دارای اکثریت مسلمان درخواست کردند که از نفوذ خود برای بهبود وضعیت زنان و دختران استفاده کنند.

۴۴. کارگروه کشوری نظارت و گزارش‌دهی در جریان دوره گزارش‌دهی، ۵۲۲ مورد نقض شدید را علیه ۲۶۹ کودک (به‌شمار ۴۷ دختر) تأیید کرد. کشته‌شدن و معلول‌کودکان همچنان شایع‌ترین نوع نقض بود و ۲۶۷ کودک را متاثر ساخت (۶۴ کشته و ۲۰۳ معلول).

۴۵. یوناما به ارائه مشوره‌های تخنیکی و برگزاری نشست‌های آگاهی‌دهی برای دفتر اداره زندان‌های مقامات برحال ادامه داد تا زندان‌ها بتوانند به تعهدات حقوق بشری خود عمل کنند. علاوه بر تعامل دوام‌دار با رهبری زندان‌های ولایتی در مورد شرایط توقیف، از اواسط ماه آگست به این‌سو، دفتر اداره زندان‌های مقامات برحال به یوناما اجازه داد تا در چندین محل، از جمله زندان پلچرخ کابل، به زندانیان دسترسی پیدا کند.

۴۶. با وجود تلاش‌هایی که پیش از این برای کاهش شمار زندانیان گزارش شده بود، محدودیت‌های مالی و قطع کمک‌های مالی تمویل‌کنندگان همچنان تأثیر چشم‌گیری بر توانایی دفتر اداره زندان‌های مقامات برحال برای برآورده‌ساختن معیارهای بین‌المللی گذاشت؛ از جمله فراهم‌سازی منظم غذای کافی و مواد صحتی و بهداشتی، آموزش و تربیت‌های حرفوی، و رسیدگی به نیازهای صحتی. کودکان در بیشتر زندان‌های ولایتی همچنان در کنار بزرگسالان زندانی بودند؛ اغلب در یک بال یا بخش جداگانه، زیرا برای حفظ و نگهداری تأسیسات جداگانه نوجوانان بودجه کافی وجود نداشت. در برخی مکان‌ها، دختران با زنان زندانی نگهداری می‌شدند. در ماه‌های اخیر، دو مرکز جداگانه دیگر برای نوجوانان در ولایت‌های پکتیا و بغلان آغاز به کار کرد و شمار مجموعی این مراکز را به چهار مرکز رساند.

چهارم: توسعه اقتصادی، هماهنگی میان تامین‌کنندگان مالی و موثرتیت کمک‌ها

۴۷. اقتصاد نشانه‌هایی از ثبات‌یابی آهسته را نشان می‌دهد، هرچند سطح فعالیت اقتصادی همچنان به‌مراتب پایین‌تر از سطح پیش از آگست ۲۰۲۱ است. بیشتر عواملی که از آگست ۲۰۲۱ بدین‌سو بر اقتصاد اثر منفی گذاشته‌اند، همچنان پابرجا اند؛ از جمله کاهش شدید کمک‌های انکشافی، چالش‌های انجام معاملات مالی بین‌المللی، پیامدهای آن بر سکتور

بانکی، و کمبود نیروی کار ماهر. گزارش شده است که جمع‌آوری عواید دولت در هفت ماه نخست سال ۲۰۲۲، که عمدتاً از عواید گمرکی ناشی می‌شد، اندکی از میزان جمع‌آوری عواید در دوره‌های مشابه در سال‌های ۲۰۲۱ و ۲۰۲۰ بیشتر بوده است. صادرات به هند و پاکستان نسبت به سال گذشته افزایش یافته، در حالی که قیمت کالاهای اساسی باثبات شده و در برخی موارد کاهش یافته است—احتمالاً تا حدی به دلیل واردات از فدراسیون روسیه. گزارش بانک جهانی که در ۱۸ اکتوبر نشر شد، از بهبودهای اندک در عواید تجارت‌ها و عواید خانوارها حکایت می‌کند. با این حال، بیشتر افغان‌ها همچنان در فقر به سر می‌برند و چشم‌انداز اندکی برای بهبود معنادر وجود دارد، زیرا برآورد می‌شود که بیش از ۹۰ درصد نفوس کشور از نگاه دسترسی به غذا در وضعیت ناامنی غذایی قرار دارند.

۴۸. در ۱۴ سپتمبر، ایالات متحده از ایجاد صندوق وجهی افغان (Afghan Fund) خبر داد که میزبانی آن را بانک تسویه‌های بین‌المللی (BIS) مستقر در سوئیس بر عهده دارد؛ این صندوق برای حفظ ۳/۵ میلیارد دلار از ذخایر بین‌المللی افغانستان ایجاد شده است که بر اساس فرمان اجرایی شماره ۱۴۰۶۴ ایالات متحده کنار گذاشته شده بود. در حالی که مقامات برحال به ایجاد این صندوق اعتراض کردند و همچنان خواستار انتقال این ذخایر به بانک مرکزی افغانستان شدند، ایالات متحده گفته است که انتظار می‌رود این صندوق پرداخت‌های هدفمند انجام دهد تا به ایجاد ثبات بیشتر در اقتصاد افغانستان کمک کند. در تحول جداگانه‌ای، دو معامله میان مقامات برحال و شرکت‌های اروپایی برای چاپ پول کاغذی جدید افغانی در ماه اکتوبر طی مراحل شد و نخستین محموله پول‌های کاغذی در اوایل نوامبر رسید؛ این پول کاغذی جدید برای کمک به کاهش مشکلات نقدینگی مرتبط با فرسودگی طبیعی پول کاغذی ضروری دانسته شد.

۴۹. مسیر انتقال نقدی که ملل متحد برای عملیات بشردوستانه و پرداخت معاشات کارمندان و قراردادی‌های ملل متحد ایجاد کرده بود، همچنان فعال باقی ماند و در فاصله ۱ دسامبر ۲۰۲۱ تا ۱۴ نوامبر ۲۰۲۲ مجموعاً ۱/۶۳ میلیارد دلار انتقال داده شد. این وجوه از طریق بانک بین‌المللی افغانستان (AIB) به‌گونه مستقیم میان ۱۹ نهاد، صندوق یا برنامه مختلف ملل متحد، بانک جهانی و ۳۰ سازمان غیردولتی بین‌المللی توزیع گردید. این انتقال‌های نقدی همچنان به ثبات‌بخشی به واحد پول افغانستان کمک کرد و به‌عنوان یک محرک اقتصادی عمل نمود، بدون این‌که مستقیماً از اداره برحال حمایت کند. پول نقدی که به سازمان‌های غیردولتی داده شد، به آنان امکان داد فعالیت‌هایشان را در بخش‌های صحت، آموزش، محیط زیست و حمایت از جوامع آسیب‌پذیر ادامه دهند و وابستگی‌شان به ارائه‌دهندگان خدمات انتقال پول پرهزینه کاهش یابد.

۵۰. صندوق وجهی امانی بین‌الاداراتی برای افغانستان که توسط برنامه انکشافی ملل متحد (UNDP) مدیریت می‌شود، همچنان یک بستر حیاتی تمویل برای چارچوب تعامل انتقالی ملل متحد برای افغانستان ۲۰۲۲ به‌شمار می‌رود. این صندوق تا اکنون ۱۲۶/۲۳ میلیون دلار از شرکای کمک‌کننده دریافت کرده و از ۱ میلیون نفر در افغانستان حمایت نموده است. فعالیت‌های تطبیقی که از ۱ جنوری ۲۰۲۲ آغاز شده‌اند، به نیازهای اساسی انسانی در عرصه‌های خدمات ضروری، معیشت، کاهش خطرات حوادث، تاب‌آوری اجتماعی، برنامه‌ریزی و همبستگی اجتماعی می‌پردازند. این فعالیت‌ها مکمل کارهای بشردوستانه بوده و هدفشان این است که در میان‌مدت نیازهای بشردوستانه را کاهش دهند. در چارچوب همکاری با ۱۷ نهاد، صندوق و برنامه ملل متحد با رویکرد به‌عنوان ملل متحد واحد. هشت برنامه مشترک منطقه‌ای و یک پروژه مشترک سکتوری در بخش صحت توسعه داده شده است. به تاریخ ۳۰ اگست ۲۰۲۲، کمیته رهبری صندوق تخصیص ۴۱/۵ میلیون دلار برای منطقه شرقی را منظور کرد؛ افزون بر ۱۰۲,۲۰ میلیون دلار که پیش از آن به دو برنامه مشترک منطقه‌ای تخصیص یافته بود. تلاش‌ها برای بسیج منابع جهت پنج منطقه باقی‌مانده همچنان ادامه دارد.

۵۱. ملل متحد در حال تدوین یک چارچوب استراتژیک جدید است تا جایگزین چارچوب تعامل انتقالی شود؛ این چارچوب جدید در حال حاضر برای آغاز در سه ماهه نخست سال ۲۰۲۳ برنامه‌ریزی شده است. مشورت‌ها در سطح محلی در ماه‌های اکتوبر و نوامبر در ولایت‌های بدخشان، بلخ، بامیان، فاریاب، غور، هرات، کندهار، کاپیسا و پکتیکا برگزار شد. این مشورت‌ها ۵۱۴ تن از ذی‌نفعان—از جمله زنان، جوانان، رهبران جامعه و بزرگان، بازیگران سکتور خصوصی و دهقانان—را گردهم آورد تا دیدگاه‌های شهروندان افغانستان در تدوین مداخلات اولویت‌دار ادغام شود، و نیز ۱۱۷ نماینده از مقامات برحال در آن حضور داشتند. در ماه سپتمبر، نمایندگان تمویل‌کنندگان، پلتفرم‌های مالی، سازمان‌های غیردولتی و ملل متحد یک سازوکار هماهنگی ایجاد کردند تا یک چارچوب مشترک در سطح عالی برای راهنمایی تعاملات بعدی در زمینه نیازهای اساسی انسانی تدوین شود؛ از جمله چارچوب استراتژیک برای افغانستان برای دوره ۲۰۲۳-۲۰۲۵.

۵۲. در ماه سپتمبر، گروه کاری راه‌حل‌های پایدار ملی برای افغانستان تحت رهبری هماهنگ‌کننده مقیم ایجاد شد تا در راستای دستورکار عملی سرمنشی ملل متحد درباره بی‌جاشدگی داخلی، جهت‌گیری استراتژیک برای اقدام جمعی در مورد بی‌جاشدگی داخلی طولانی‌مدت فراهم کند. این گروه کاری یک چارچوب استراتژیک ۲۴ ماهه برای رسیدگی به بی‌جاشدگی داخلی در افغانستان تدوین کرده است که بر حفاظت، رویکردهای مبتنی بر ساحه و پیوند میان کمک‌های بشردوستانه، صلح و توسعه تمرکز دارد.

۵۳. در چارچوب عملیاتی‌سازی یک ساختار جدید کمک‌رسانی، یوناما و بانک جهانی نشست گروه هماهنگی افغانستان را در استانبول، ترکیه، به تاریخ ۷ و ۸ سپتمبر برگزار کردند تا به‌گونه ربع‌وار وضعیت تلاش‌های هماهنگی، تمویل و اجرای برنامه‌ها مرور شود. پنج گروه کاری موضوعی استراتژیک در مورد اولویت‌های خود معلومات تازه ارائه کردند. این گروه روی یک رویکرد هماهنگ میان جریان‌های تمویل توافق کرد تا از پراکندگی و تکرار جلوگیری شود. تمویل‌کنندگان درباره کمک‌های تخنیک‌ی احتمالی به نهادهای برحال گفت‌وگو کردند تا برنامه‌ریزی نیازهای اساسی انسانی و ثبات اقتصاد کلان تقویت گردد. با توجه به نگرانی برخی تمویل‌کنندگان در مورد سطح تعامل با مقامات برحال، این گروه امکان‌پذیری تعریف اهداف کلی مشترک با مقامات برحال برای ثبات اقتصادی را بررسی کرد و از یوناما خواست رهبری این گفت‌وگو را به عهده گیرد و نقاط احتمالی همگرایی را شناسایی کند. تمویل‌کنندگان همچنان نیاز به تعیین روش‌های روشن برای ارائه کمک تخنیک‌ی به نهادهای برحال دخیل در ارائه خدمات اساسی و وظایف حیاتی میان‌بخشی را مورد تأکید قرار دادند. افزون بر این، آنان گزینه‌های ازسرگیری برنامه‌های زیربنایی کوچک‌مقیاس را که از آگست ۲۰۲۱ به این‌سو معلق شده‌اند، نیز بررسی می‌کنند.

۵۴. به تاریخ ۱۵ سپتمبر، نمایندگان ویژه و نمایندگان امور افغانستان از فرانسه، آلمان، ایتالیا، ناروی، پادشاهی متحد بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی، ایالات متحده و اتحادیه اروپا در واشنگتن دی.سی. دیدار کردند و بیانیه‌ای صادر نمودند. در این بیانیه تأکید شد که کمک‌های خارجی و تعامل با افغانستان به هدف حمایت از مردم افغانستان انجام می‌شود، و در عین حال نگرانی‌های مداوم در مورد تحولات سیاسی، امنیتی و حقوق بشری نیز تکرار گردید.

۵۵. یوناما همچنان به هماهنگی میان نهادهای صندوق‌ها و برنامه‌های ملل متحد در زمینه مدیریت ریسک و کاهش خطرات تقلب و انحراف منابع ادامه داد. برای تقویت شریک‌سازی معلومات درباره شرکای بالقوه و مشترک، یک کاربرد مشترک از سیستم الکترونیکی مدیریت معلومات قراردادی در حال ایجاد شدن است. اقدامات مشترک کاهش ریسک که توسط گروه

کاری مدیریت ریسک سرتاسری نظام ملل متحد شناسایی شده‌اند، به نهادهای مسئول محول می‌گردند و به‌گونه‌ای منظم دوباره ارزیابی می‌شوند.

پنجم: کمک‌های بشردوستانه

۵۶. وضعیت بشردوستانه همچنان نگران‌کننده است؛ در حالی که افغانستان وارد سومین سال پیهم شرایط شبیه خشکسالی و دومین سال انقباض اقتصادی می‌شود، خانواده‌ها قادر نیستند از پیامدهای آفات تکراری و دهه‌ها آسیب‌پذیری ناشی از منازعه بهبود یابند و در آستانه یک زمستان دیگر قرار دارند. ارقام برنامه‌ریزی پاسخ بشردوستانه برای سال ۲۰۲۳ نشان می‌دهد که دو سوم نفوس کشور، یعنی ۲۸.۳ میلیون نفر، در سال ۲۰۲۳ به کمک‌های بشردوستانه و حمایت‌های حفاظتی نیاز خواهند داشت؛ این رقم در سال ۲۰۲۲، ۲۴.۴ میلیون نفر و در آغاز سال ۲۰۲۱، ۱۸.۴ میلیون نفر بود. تا تاریخ ۱۶ نوامبر، برنامه پاسخ بشردوستانه ۲۰۲۲ تنها ۵۴.۱ درصد تمویل شده بود و با کسری ۲۰.۴ میلیارد دلار روبه‌رو بود.

۵۷. ناامنی شدید غذایی و سوءتغذیه همچنان ادامه دارد. پیش‌بینی می‌شود شمار افرادی که بین نوامبر ۲۰۲۲ تا مارچ ۲۰۲۳ با سطوح بحران و اضطراب ناامنی غذایی روبه‌رو هستند به ۲۰ میلیون نفر افزایش یابد (در حالی که قبلاً تا نوامبر ۲۰۲۲ این رقم ۱۸.۹ میلیون نفر در همین سطوح پیش‌بینی شده بود). این رقم اندکی بالاتر از برآوردهای اخیر است، اما نسبت به پیش‌بینی‌های دوره مشابه در سال گذشته پایین‌تر می‌باشد؛ زیرا بدترین سناریو، یعنی فروپاشی کامل نظام‌ها و کاهش توان عملیاتی جامعه بشردوستانه، با معافیت‌های تحریمی، راه‌حل‌های نقدینگی و سایر سازوکارهای تسهیل‌کننده تا حدی مهار شد. با این حال، شدت ناامنی غذایی در سطحی ثابت مانده و ۶ میلیون نفر در سطح اضطرابی ناامنی غذایی قرار دارند که یکی از بلندترین ارقام در جهان است.

۵۸. شرکای بشردوستانه به گسترش پاسخ‌دهی در برابر افزایش نیازها ادامه دادند. میان ماه‌های جنوری تا اکتوبر، شرکای بشردوستانه دست‌کم به ۲۴.۳ میلیون نفر با حداقل یک نوع کمک بشردوستانه رسیدند. این کمک‌ها شامل موارد زیر بود: ۲۱.۷ میلیون نفر کمک غذایی و حمایت از معیشت دریافت کردند؛ ۹.۴ میلیون نفر خدمات صحتی دریافت نمودند؛ ۵.۲ میلیون کودک زیر پنج سال و زنان باردار و شیرده درمان سوءتغذیه حاد دریافت کردند؛ ۹.۸ میلیون نفر از کمک‌های آب، حفظ‌الصحه و بهداشت بهره‌مند شدند؛ ۵۱۸ هزار کودک حمایت آموزشی دریافت کردند؛ ۱.۵ میلیون نفر سرپناه و اقلام ضروری خانواده‌گی دریافت نمودند؛ و ۴.۷ میلیون نفر کمک‌های محافظتی دریافت کردند.

۵۹. شرکای بشردوستانه برای زلزله ۵،۹ ریشتری ۲۲ جون در جنوب‌شرقی افغانستان، یک برنامه پاسخ سریع سه‌ماهه را روی دست گرفتند و به ۵۱۵ هزار نفر در ۹ ولسوالی آسیب‌دیده رسیدگی کردند. مرحله اضطرابی این پاسخ در ماه سپتامبر پایان یافت.

۶۰. بین ۱ جنوری تا ۱۲ نوامبر، ۷۲،۷۸۹ مورد مشکوک سرخکان ثبت شد که با ۳۸۰ مورد مرگ همراه بود. از میان این موارد، ۷۷ درصد مربوط به کودکان زیر پنج سال بود. ملل متحد بین ۲۱ آگست تا ۱۵ نوامبر بیش از ۲ میلیون کودک را در برابر سرخکان واکسین کرد. همچنین، بین ۲۱ آگست تا ۱۲ نوامبر، ۸۸،۱۱۸ مورد اسهال حاد آبکی همراه با کم‌آبی بدن (که ۵۵ درصد آن کودکان زیر پنج سال را متاثر ساخته بود) در ۱۷۲ ولسوالی (۳۴ ولایت) گزارش شد و میزان مرگ‌ومیر موارد ۰.۰۴ درصد بود. از آغاز سال، افغانستان دو مورد پولیو ویروس وحشی نوع ۱ و هیچ موردی از پولیو ویروس مشتق از

واکسین در گردش نوع ۲ ثبت کرده است. از ۱ جنوری ۲۰۲۲، شش دور کارزار سراسری واکسین پولیو برگزار شد که در هر دور ۹۰۹ میلیون کودک را هدف قرار داد و با استفاده از رویکردهای واکسیناسیون خانه‌به‌خانه و مسجدبه‌مسجد، به حدود ۳ میلیون کودکی که از سال ۲۰۱۵ به این سو دسترسی ناپذیر بودند نیز رسید.

۶۱. موارد آسیب‌های روانی مرتبط با منازعه بین ۲۱ آگست تا ۳۰ اکتوبر، در مقایسه با دوره مشابه در سال ۲۰۲۱، ۸۷ درصد کاهش یافت؛ به‌گونه‌ای که ۲,۲۲۵ نفر مراقبت‌های آسیب‌های روانی مرتبط با منازعه دریافت کردند، در حالی که این رقم پیش‌تر ۱۰,۸۰۲ نفر بود. همچنین، بین ۱ جنوری تا ۱۵ نوامبر، ۴۱,۶۲۴ کودک مبتلا به سوءتغذیه حاد شدید همراه با عوارض طبی در ۱۲۷ بخش بستری درمان سوءتغذیه حاد شدید پذیرش و تداوی شدند. بیش از ۵۰۰ تیم سیار صحت و تغذیه نیز به ارائه خدمات به جمعیت‌های مناطق دورافتاده ادامه دادند و هر ماه بیش از ۴۵۰,۰۰۰ مشوره صحتی انجام دادند.

۶۲. با وجود این که کاهش سطح عملیات نظامی و فعالیت‌های رزی از سپتمبر ۲۰۲۱ به این سو زمینه را برای دسترسی شرکا به ساحات پیش‌تر غیرقابل دسترسی فراهم ساخت، اما موانع دسترسی همچنان پابرجاست. موارد مداخله در اجرای فعالیت‌های بشردوستانه در سطح بلند باقی ماند؛ به‌گونه‌ای که بین ۲۱ آگست تا ۱۵ نوامبر ۲۷۵ رویداد گزارش شد، در حالی که در دوره مشابه سال گذشته ۱۴۶ رویداد گزارش شده بود. از آغاز سال ۲۰۲۲، ۳ حمله بر کارکنان صحتی و ۳۰۲ رویداد خشونت و تهدید علیه کارکنان بشردوستانه، دارایی‌ها و تأسیسات ثبت گردید که در مقایسه با ۵۲۲ رویداد ثبت شده در دوره مشابه سال گذشته، کاهش قابل ملاحظه را نشان می‌دهد. افزون بر این، ۴۲ مورد تهدید یا ارباب علیه کارمندان زن کمک‌رسان توسط مقام‌های محلی مقامات برحال ثبت شد؛ در حالی که محدودیت‌های رفت‌وآمد وضع شده بر کارمندان زن بشردوستانه، دسترسی به زنان و دختران را تضعیف کرده و نگرانی‌هایی را در مورد جذب و حفظ کارمندان ایجاد نموده است. همچنان، ۸۴ مانع بیوروکراتیک در پیوند به فشار برای امضای تفاهم‌نامه‌ها ثبت گردید. از آغاز سال ۲۰۲۲، یک مورد تأخیر/رد ویژه نیز گزارش شده است. با تطبیق رهنمودهای جدید از سوی مقامات برحال، انتظار می‌رفت موانع دسترسی افزایش یابد؛ امری که می‌تواند تأثیر قابل توجهی بر فضای بشردوستانه داشته باشد.

۶۳. بین ۲۱ آگست تا ۱۳ نوامبر، عبور ۲۳۱,۶۷۹ نفر به افغانستان ثبت شده است. از این میان، ۱۱۰,۶۷۴ نفر اخراج شده بودند و ۱۲۰,۰۰۵ نفر به‌گونه خودجوش بازگشت کرده‌اند. در این دوره، ۲۱۵,۱۴۴ مهاجر افغان بدون اسناد از جمهوری اسلامی ایران و ۱۶,۵۳۵ نفر از پاکستان بازگشته‌اند. در چارچوب برنامه بازگشت داوطلبانه ملل متحد، بین ۱ جنوری تا ۱۲ نوامبر، مجموعاً ۵,۶۸۳ پناهنده افغان از پاکستان (۵,۳۲۸)، جمهوری اسلامی ایران (۳۳۶) و سایر کشورها (۱۹) به افغانستان بازگشتند. بین ۱ جنوری تا ۱۳ نوامبر، دست کم ۳۲,۴۱۰ نفر در داخل افغانستان در نتیجه خشونت تازه بی‌جا شده‌اند. از سال ۲۰۱۲ به این سو، حدود ۵/۸ میلیون نفر به دلیل خشونت و آفات طبیعی بی‌جا شده‌اند؛ این رقم شامل بیش از ۸۶۶,۰۰۰ نفر است که تنها در سال ۲۰۲۱ بر اثر خشونت بی‌جا شده‌اند و ۸۵ درصد آنان پیش از ۱۵ آگست ۲۰۲۱ بی‌جا شده بودند.

۶۴. مقامات برحال، فرمان‌های قبلی را که هدف آن فراهم‌سازی راه‌حل‌های درازمدت از طریق تخصیص زمین به بی‌جاشدگان داخلی واجد شرایط بود، تعلیق کردند. اخراج بی‌جاشدگان داخلی ساکن در شهرک‌ها و محل‌های غیررسمی به

دلایل گوناگون رخ داد؛ از جمله تلاش مقامات برحال برای تشویق بازگشت مردم به مناطق اصلی‌شان و نیز ملاحظات اقتصادی. با رکود اقتصادی، بی‌جاشدگان داخلی همچنان توانایی کم‌تری برای پرداخت کرایه دارند.

۶۵. باقی‌مانده‌های انفجاری جنگ و دستگاه‌های انفجاری دست‌ساز همچنان برای غیرنظامیان و کارکنان بشردوستانه تهدید ایجاد می‌کرد. در دوره گزارش‌دهی، خدمات ماین‌پاکی، سروی و پاک‌سازی بیش از ۱۶/۴ کیلومتر مربع زمین آلوده را هماهنگ و تسهیل کرد و هزاران مورد از باقی‌مانده‌های انفجاری جنگ و دستگاه‌های انفجاری دست‌ساز را به‌گونه‌ی مصون جمع‌آوری و از میان برداشت. تا ۱۵ نوامبر، ۹۹ درصد تیم‌های ماین‌پاکی فعال بودند و ۴,۱۸۵ نفر را به کار گماشته بودند.

ششم: مبارزه با مواد مخدر

۶۶. کشت کوکنار^۱ نسبت به سال پیش ۳۲ درصد افزایش یافت و به ۲۳۳,۰۰۰ هکتار رسید؛ به‌گونه‌ای که کشت سال ۲۰۲۲ از نظر وسعت، سومین سطح بزرگ زیر کشت از زمان آغاز پایش به شمار می‌رود. افزایش سطح زیر کشت با کاهش حاصل‌دهی جبران شد و در نتیجه، میزان تولید در مقایسه با سال ۲۰۲۱ کاهش یافت.

۶۷. کشت همچنان در جنوب‌غرب افغانستان متمرکز بود؛ منطقه‌ای که ۷۳ درصد از کل کشت را به خود اختصاص می‌داد و بیشترین افزایش‌ها نیز در همان‌جا ثبت شد. در پی خشکسالی اوایل سال ۲۰۲۲، عملکرد تریاک از میانگین ۳۸/۵ کیلوگرم در هکتار در سال ۲۰۲۱ به حدود ۲۶/۷ کیلوگرم در هکتار کاهش یافت و در نتیجه، میزان برداشت به ۶,۲۰۰ تُن رسید که ۱۰ درصد کمتر از سال ۲۰۲۱ بود. برآورد می‌شود برداشت سال ۲۰۲۲ قابلیت تبدیل به حدود ۳۵۰ تا ۳۸۰ تُن هروئین با کیفیت صادراتی، با ۵۰ تا ۷۰ درصد خلوص را داشته باشد. تریاک‌های افغانستان حدود ۸۰ درصد از مصرف‌کنندگان جهانی مواد افیونی را تأمین می‌کرد.

۶۸. توقیف مواد افیونی توسط نهادهای مجری قانون نشان می‌داد که قاچاق مواد افیونی از افغانستان از آگست ۲۰۲۱ بدون وقفه ادامه یافته است. ممنوعیت کشت اعلام‌شده از سوی مقامات برحال در اپریل ۲۰۲۲ با افزایش چشمگیر قیمت‌ها همراه شد؛ به‌گونه‌ای که قیمت هر کیلوگرام تقریباً دو برابر شد و از ۱۱۶ دالر در ماه مارچ به ۲۰۳ دالر رسید. درآمد کشاورزان از فروش تریاک از ۴۲۵ میلیون دالر در سال ۲۰۲۱ به ۱/۴ میلیارد دالر در سال ۲۰۲۲ افزایش یافت؛ یعنی تقریباً سه برابر، و معادل ۲۹ درصد از ارزش بخش زراعتی در سال ۲۰۲۱ (در مقایسه با ۹ درصد از تولید بخش زراعتی در سال ۲۰۲۱). با این حال، با توجه به تورم در همان دوره، این افزایش لزوماً به افزایش قدرت خرید کشاورزان منجر نشد؛ زیرا قیمت مواد غذایی به‌طور اوسط ۳۵ درصد افزایش یافت.

۶۹. برنامه انکشاف بدیل دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرائم ملل متحد (UNODC) در ولایات هلمند و کندهار به ۱۰,۶۰۱ دهقان (۳۰ درصد زنان) رسید و از طریق فراهم‌سازی نهادهای زراعتی و ارائه خدمات ترویجی در زمینه تولید غله‌جات و محصولات پُرقیمت، مالداري و پرورش حیوانات، مرغداری، بازسازی تأسیسات آبیاری و ایجاد پیوندهای بازار برای تولیدکنندگان، از آنان حمایت کرد. این مداخلات با هدف تقویت مصونیت غذایی و معیشت‌ها اجرا شد و برای مستفید

¹ www.unodc.org/documents/crop-monitoring/Afghanistan/Opium_cultivation_Afghanistan_2022.pdf

مشاهده کنید.

شوندگان باعث افزایش ۷ درصدی در تولید غله‌جات و تولید شیر گردید. افزون بر این، UNODC برنامه انکشافی ملل متحد (UNDP) یک پروژه مشترک را آغاز کردند که در چارچوب آن ادویه‌های ضروری و لوازم طبی مورد نیاز برای ۱۷ مرکز تداوی اعتیاد با ظرفیت مجموعی ۹۳۰ بستر در مناطق شرقی، غربی، شمالی و ارتفاعات مرکزی فراهم می‌شود.

هفتم: حمایت از ماموریت

۷۰. تا تاریخ ۳۱ اکتوبر، میزان بست‌های خالی در یوناما برای کارمندان بین‌المللی ۱۰ درصد، برای داوطلبان ملل متحد ۷ درصد، برای افسران مسلکی ملی ۱۳ درصد و برای کارمندان ملی ۱۱ درصد بود؛ در حالی که میزان‌های منظور شده به ترتیب ۸ درصد، ۷ درصد، ۳ درصد و ۳ درصد می‌باشد. سهم کارمندان زن ۳۲ درصد برای کارمندان بین‌المللی، ۳۳ درصد برای داوطلبان ملل متحد، ۱۲ درصد برای افسران مسلکی ملی و ۸ درصد برای کارمندان ملی بود.

هشتم: مشاهدات

۷۱. ملل متحد حضور خود را در افغانستان حفظ کرده است و در پاسخ به وضعیت‌های اضطراری بشردوستانه موجود و جدید، سطح اقدامات را گسترش داده، برای بهبود اقتصادی تلاش نموده، احترام به حقوق و آزادی‌های بنیادی بشر را، به‌شمول برای زنان و دختران، ترویج کرده و گفت‌وگو میان جوامع و مقامات برحال را، به‌ویژه در سطح محلی، در زمینه حکومتداری همه‌شمول، مشارکتی و پاسخ‌گو تسهیل کرده است. تمویل‌کنندگان همچنان برنامه‌های بشردوستانه و نیازهای اساسی را به‌منظور حفظ سیستم‌های اجتماعی و معیشت‌ها تمویل کردند. منطقه از نگاه تعامل با مقامات برحال روی اولویت‌هایی مانند تجارت و ترانزیت نقش مهمی ایفا کرد.

۷۲. پس از دهه‌ها جنگ، افغان‌ها از همه جناح‌ها و جوامع شایسته‌اند تا بر بنیاد یک دیدگاه مشترک نسبت به آینده‌شان آشتی کنند و در این مسیر از سنت‌های افغانستان در زمینه بردباری فرهنگی و هم‌زیستی بهره بگیرند. احترام به حقوق بشر و حاکمیت‌داری همه‌شمول باید زیربنای این دیدگاه باشد تا از تکرار چرخه‌های خشونت و بی‌ثباتی در آینده جلوگیری شود. عفو عمومی‌ای که طالبان در آگست ۲۰۲۱ اعلام کردند، همچنان فعالیت‌های کمیسیون بازگشت مقام‌های پیشین، گام‌های مثبت در این راستا است و باید تقویت گردد.

۷۳. پیشرفت به‌سوی صلح همچنان مستلزم آن است که مخالفان سیاسی از اختلافاتی که جمهوری اسلامی را آسیب‌پذیر ساخته بود درس بگیرند و یک طرح واقع‌بینانه، متحد و آینده‌نگر برای مشارکت سیاسی شکل دهند؛ و طالبان نیز از توافق‌نامه‌های صلح گذشته که به دلیل همه‌شمول نبودن به اندازه کافی ناکام شدند، درس بگیرند. ملل متحد آماده است از یک روند گفت‌وگوی ملی حمایت کند که به علل ریشه‌ای منازعه بپردازد و شالوده صلح پایدار و آشتی ملی را بنا نهد.

۷۴. مقامات برحال همچنان کنترل امنیتی را بر تقریباً سراسر قلمرو ملی حفظ کرده‌اند. با این حال، نگرانی‌های جدی در مورد حضور گروه‌های تروریستی خارجی در افغانستان و خطرات گسترش سلاح‌هایی که از افغانستان سرچشمه می‌گیرد، و نیز در مورد این که مقامات برحال تا چه اندازه مایل و قادر به رسیدگی به این نگرانی‌ها هستند، باقی است. مقامات برحال باید اقدامات مشخص‌تر و عملی‌تری را در عرصه‌های امنیتی و سیاسی روی دست گیرند؛ از جمله با منطقه و جامعه بین‌المللی

وارد گفت‌وگوی مبارزه با تروریسم شوند تا همکاری برای مقابله با این تهدیدها تقویت گردد، در حالی که به تعهدات‌شان تحت حقوق بین‌الملل نیز پایبند باشند.

۷۵. آسیب‌های ادامه‌دار ناشی از حملات هدفمند بر غیرنظامیان که بر افغان‌ها وارد می‌شود، همچنان به‌گونه عمیق نگران‌کننده است. حملات با دستگاه‌های انفجاری دست‌ساز علیه اهداف غیرنظامی یا در ساحات غیرنظامی، نقض حقوق بین‌الملل است و باید فوراً متوقف گردد. از مقامات برحالی می‌خواهم با اجرای تدابیر کافی حفاظتی، به تعهدات‌شان برای محافظت از همه افغان‌ها عمل کنند؛ به‌ویژه در مورد عبادت‌گاه‌ها، مراکز آموزشی و جوامعی که با خطرات بیشتر روبه‌رو اند، مانند هزاره‌ها. بقایای منفجرنشده جنگی همچنان منبع غم‌انگیز و قابل پیش‌گیری آسیب به غیرنظامیان است که بیشتر کودکان خردسال را متاثر می‌سازد. مقامات برحالی باید در رابطه به پاک‌کاری ماین‌ها و فعالیت‌های آگاهی‌دهی، به تعهدات خود تحت حقوق بشر و سندهای بین‌المللی عمل نمایند.

۷۶. در حالی که مقامات برحالی را برای ایجاد میکانیسم‌های تحقیقی به‌منظور رسیدگی به ادعاهای نقض حقوق بشر در ولایت پنجشیر برداشته‌اند، این اقدامات تاکنون در فراهم‌سازی پاسخ‌گویی در قبال قتل‌های فراقضایی، بازداشت‌ها و توقیف‌های خودسرانه، و شکنجه و بدرفتاری، کافی نبوده است. مقامات برحالی باید به تعهدات‌شان برای ترویج و حمایت از حقوق بشر همه افغان‌ها پایبند باشند، نقض‌ها را به‌گونه شفاف بررسی کنند و از تکرار آن‌ها در آینده جلوگیری نمایند.

۷۷. استفاده مقامات برحالی از زور برای پراکنده‌ساختن اعتراضات مسالمت‌آمیز، و نیز محدودتر شدن هرچه بیشتر فضای مدنی و آزادی‌های اساسی در نتیجه بازداشت‌ها و توقیف‌های خودسرانه، تهدیدها و بدرفتاری با خبرنگاران، کارگزاران رسانه‌ای و فعالان جامعه مدنی، همچنان مایه نگرانی جدی است. از مقامات برحالی می‌خواهم استقلال رسانه‌ها و نهادهای جامعه مدنی را رعایت کنند و همچنان به حق افغان‌ها برای تجمع مسالمت‌آمیز احترام بگذارند.

۷۸. زنان و دختران افغانستان هرگز و به هیچ وجه نباید به حاشیه رانده شوند. مشارکت معنادار آنان در زندگی عمومی، در تمام بخش‌های عرصه سیاسی و اقتصادی کشور، برای چشم‌اندازهای درازمدت تحکیم صلح در افغانستان حیاتی است. افغانستان باید به تعهدات خود در قبال اصول، هنجارها و معیارهای بین‌المللی در برابر تبعیض، بی‌عدالتی، نابرابری، بی‌انصافی و معافیت از مجازات عمل کند. این امر ایجاب می‌کند که مقامات برحالی دستورالعمل‌های محرم و حجاب اسلامی را بازنگری کرده و ماهیت توصیه‌ای و غیرالزامی آن‌ها را روشن سازند، و زمینه دسترسی دختران به همه سطوح آموزش، اشتغال زنان و مشارکت آنان در حکومت‌داری و دیگر عرصه‌های زندگی روزمره کشور را فراهم نمایند.

۷۹. سیستم‌های عدلی و قضایی عادلانه و بی‌طرف برای حاکمیت قانون ضروری‌اند؛ و حاکمیت قانون نیز به نوبه خود، یکی از عناصر بنیادی یک جامعه صلح‌آمیز است. گزارش‌ها در مورد توسل به مجازات بدنی توسط قضات و مقام‌های برحالی، همراه با اظهارات اخیر رهبر طالبان، هبت‌الله آخندزاده، در باره قابل‌اجرا بودن «حدود» و «قصاص»، نگرانی‌های بیشتری را در خصوص اجرای عدالت برمی‌انگیزد. یوناما همچنان به دادخواهی با مقامات برحالی ادامه خواهد داد تا چارچوب حقوقی قابل‌اجرا روشن گردد و اطمینان حاصل شود که با معیارهای بین‌المللی مطابقت دارد. یوناما همچنان مشارکت و حضور وکلا را برای ترویج آگاهی حقوقی و دسترسی مردم به حقوق‌شان تشویق خواهد کرد، و نیز بر حضور زنان متخصص در بخش عدالت تأکید می‌ورزد؛ زنانی که برای دسترسی زنان به عدالت، به‌ویژه در رسیدگی به خشونت مبتنی بر جنسیت، نقش حیاتی دارند.

۸۰. با وجود تلاش‌های شان، مقام‌های برحال زندان‌ها به حداقل معیارهای مطابق با هنجارهای بین‌المللی در زمینه رفتار با زندانیان دست نمی‌یابند؛ بخشی از این مشکل ناشی از کمبود منابع است. سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی، و جامعه جهانی، تشویق می‌شود تا افزایش حمایت مالی را برای برآورده‌سازی نیازهای اساسی جمعیت زندانی مدنظر قرار دهند؛ از جمله تأمین غذا، خدمات صحتی، نیازهای آموزشی و پوشاک، و نیز گماشتن کارکنان صحتی و آموزشی در مراکز توقیف و بازداشت.

۸۱. من همچنان از سطح بی‌سابقه نیازهای بشردوستانه در افغانستان عمیقاً نگران هستم. نزدیک شدن فصل زمستان، تاب‌آوری افغان‌ها را تا سرحد توان آن‌ها تحت فشار قرار خواهد داد؛ زیرا پیش‌بینی‌های اقلیمی از پدیده «لاینیا» سه‌مرحله‌ای (triple-dip) خبر می‌دهند که شرایط شبیه به خشکسالی را برای سومین سال پی‌پی‌تمدید می‌کند، بحران آب را تشدید می‌سازد و مانع هرگونه بازگشت به معیشت‌های سنتی می‌شود. این وضعیت همچنین با محدودیت‌های فلج‌کننده بر مشارکت زنان در زندگی عمومی پیچیده‌تر شده است؛ محدودیت‌هایی که برای نیمی از جمعیت، سطح بی‌مانندی از آسیب‌پذیری اضافی ایجاد می‌کند.

۸۲. پلان پاسخ‌گویی بشردوستانه به ارزش ۴.۴ میلیارد دالر، با وجود ۲.۴ میلیارد دالر تعهدات مالی که در ماه مارچ اعلام شد، هنوز تنها ۵۴.۱ درصد تمویل شده و با کمبود حدود ۲.۰۴ میلیارد دالر روبه‌رو است. با وجود مقیاس تاریخی پاسخ‌گویی بشردوستانه در سال ۲۰۲۲، از جمله در مناطقی که پیش‌تر دسترسی به آن‌ها ممکن نبود، کمبود بودجه توانایی ما را برای برآورده‌سازی نیازها محدود می‌سازد. از تمویل‌کنندگان می‌خواهم حمایت خود را تجدید کنند تا پاسخ‌گویی نجات‌بخش پیش از فرا رسیدن زمستان گسترش یافته و اجرا شود، و نیز حمایت از خدمات اساسی و حفظ سیستم‌های اجتماعی‌ای که از طریق آن‌ها کمک‌های بشردوستانه ارائه می‌گردد، افزایش یابد. توانایی دوام‌دار جامعه بشردوستانه برای ماندن و رساندن کمک‌های نجات‌بخش، وابسته به بودجه‌های انعطاف‌پذیر، نظام‌های مالی تسهیل‌کننده و تضمین‌های مصونیت کارمندان امدادی به‌ویژه و به‌طور خاص کارکنان زن و نیز یک پاسخ‌گویی بشردوستانه اصول‌محور است. ملل متحد همچنان متعهد است گفت‌وگو با مقامات برحال را در مورد اجرای فعالیت‌های بشردوستانه ادامه دهد.

۸۳. با آن‌که مقامات برحال توانسته‌اند نهادهای خود را با عوایدی که جمع‌آوری کرده‌اند تمویل کنند، چالش‌های سیاسی، مالی و دیپلماتیک تلاش‌ها برای احیای اقتصادی را محدود ساخته است. امروز شمار فزاینده‌ای از افغان‌ها برای بقاء، تنها به کمک‌های بشردوستانه متکی هستند. با این حال، اقتصاد حوزه‌ای است که در آن مقامات برحال، بازیگران اقتصادی و ذی‌نفعان بین‌المللی می‌توانند اعتمادسازی کنند و نیز زمینه‌های اشتغال را ایجاد نمایند، زنان را توانمند سازند، تاب‌آوری محیط‌زیستی را تقویت کنند و اتصال‌پذیری منطقه‌ای را افزایش دهند. تحقق این امر عمدتاً وابسته به آن است که مقامات برحال سیاست‌های واپس‌گرا در قبال حقوق زنان را لغو کرده و در مورد بودجه‌شان شفافیت فراهم کنند. همچنین از تمویل‌کنندگان می‌خواهم دامنه گسترده‌تری از کمک‌های تخنیک‌ی را برای پشتیبانی از نیازهای اساسی انسانی، از جمله در بخش زراعت و زیربنای کوچک، تمویل کنند.

۸۴. ملل متحد همچنان متعهد است که تعامل خود را با مقامات برحال در خصوص اولویت‌های سیاسی، بشردوستانه و اقتصادی، به نفع مردم افغانستان، ادامه دهد. با این حال، انکارناپذیر است که پیشرفت به سوی عادی‌سازی روابط میان افغانستان و سایر کشورهای عضو، در حالی که بی‌اعتمادی در هر دو طرف ادامه دارد، شتاب خود را از دست داده است.

همه طرف‌ها باید سرزنش متقابل و مواضع سخت‌شده را کنار بگذارند و با احترام، شکیبایی و واقع‌گرایی، بر سر آجدای وارد تعامل شوند که آینده افغان‌ها را در مرکز توجه قرار می‌دهد.

۸۵. من مراتب قدردانی عمیق خود را از تمامی کارمندان ملل متحد در افغانستان، تحت رهبری نماینده ویژه‌ام، روزا اوتونبایوا، و نیز از شریکان سازمان‌های غیردولتی، به‌خاطر تعهد پایدار و خدمت‌گزاری‌شان در شرایط به‌شدت دشوار و در یکی از دشوارترین مقاطع برای مردم افغانستان، ابراز می‌دارم.
